DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 8 november 2007 *

I mål C-20/05,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Tribunale civile e penale di Forlì (Italien) genom beslut av den 14 december 2004, som inkom till domstolen den 21 januari 2005, i brottmålet mot

Karl Josef Wilhelm Schwibbert,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna U. Lõhmus (referent), J. Klučka, A. Ó Caoimh och P. Lindh,

generaladvokat: V. Trstenjak,

justitiesekreterare: handläggaren J. Swedenborg,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 25 april 2007,

* Rättegångsspråk: italienska.

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Karl Joseph Wilhelm Schwibbert, genom A. Sirotti Gaudenzi, avvocato,

— Società Italiana degli Autori ed Editori, genom M. Mandel och M. Siragusa, avvocati,

— Italiens regering, genom I.M. Braguglia, i egenskap av ombud, biträdd av S. Fiorentino och M. Massella Ducci Teri, avvocati dello Stato,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom L. Pignataro och W. Wils, båda i egenskap av ombud,

och efter att den 28 juni 2007 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 3 EG, 23–27 EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och föreskrifter för informationssamhällets tjänster (EGT L 204, s. 37), i dess lydelse enligt

Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG av den 20 juli 1998 (EGT L 217, s. 18) (nedan kallat direktiv 98/34), rådets direktiv 92/100/EEG av den 19 november 1992 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter avseende upphovsrättsligt skyddade verk och om upphovsrätten närstående rättigheter (EGT L 346, s. 61) samt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället (EGT L 167, s. 10).

2 Begäran har framställts i ett brottmål i Italien mot Karl Josef Wilhelm Schwibbert avseende innehav av CD-skivor, vilka inte var försedda med den nationella upphovsrättsorganisationens märke.

Tillämpliga bestämmelser

Den gemenskapsrättsliga lagstiftningen

3 Genom rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 (EGT L 109, s. 8) infördes ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter i gemenskapsrätten.

4 I artikel 12 i direktiv 83/189 föreskrivs följande:

"1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de åtgärder som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom 12 månader från dagen för anmälan och skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna skall se till att till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv."

5 Direktiv 83/189 har undergått flera och omfattande ändringar. Direktiv 98/34 innebär en kodifiering av det förstnämnda direktivet.

6 I artikel 1 i direktiv 98/34 föreskrivs följande:

"I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. produkt: alla industriellt framställda produkter och alla jordbruksprodukter, inklusive fiskprodukter.

...

3. teknisk specifikation: en i ett dokument intagen specifikation som fastställer de egenskaper som krävs av en produkt, exempelvis kvalitetsnivåer, prestanda, säkerhet eller dimensioner, inbegripet sådana krav på produkten som avser varubeteckning, terminologi, symboler, provning och provningsmetoder, förpackning, märkning eller etikettering och förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

...

4. annat krav: ett krav som inte är en teknisk specifikation och som ställs på en produkt framför allt av skyddshänsyn och i synnerhet för att skydda konsumenterna eller miljön och som påverkar dess livscykel efter det att den har släppts ut på marknaden, t.ex. villkor för användning, återvinning, återanvändning eller omhändertagande, om dessa föreskrifter på ett väsentligt sätt kan påverka produktens sammansättning, natur eller saluföringen av den.

...

11. teknisk föreskrift: tekniska specifikationer och andra krav eller föreskrifter för tjänster, inbegripet tillämpliga administrativa bestämmelser, som är rättsligt eller faktiskt tvingande vid saluföring, tillhandahållande av tjänster, etablering av en aktör som tillhandahåller tjänster eller användning i en medlemsstat eller en större del därav, samt — med undantag av dem som anges i artikel 10 — medlemsstaternas lagar och andra författningar som förbjuder tillverkning, import, saluföring eller användning av en produkt eller som förbjuder tillhandahållande eller utnyttjande av en tjänst eller etablering som tillhandahållare av tjänster.

..."

7 Genom artiklarna 8 och 9 i direktiv 98/34 åläggs medlemsstaterna en skyldighet att dels till Europeiska gemenskapernas kommission överlämna alla utkast till tekniska föreskrifter som omfattas av direktivets tillämpningsområde, såvida inte föreskriften endast utgör en överföring av den fullständiga texten till en internationell eller europeisk standard, då det är tillräckligt med information om den aktuella

standarden, dels skjuta upp antagandet av dessa förslag med flera månader i syfte att ge kommissionen möjlighet att pröva huruvida de är förenliga med gemenskapsrätten, däribland den fria rörligheten för varor, eller föreslå ett direktiv, en förordning eller ett beslut på det berörda området.

8 Syftet med direktiv 92/100 är att harmonisera rättsskyddet för upphovsrättsligt skyddade verk och för verk skyddade av närstående rättigheter. Direktivet syftar även till att säkerställa att upphovsmän och utövande konstnärer kan få en tillräcklig inkomst. I direktiv 92/100 föreskrivs i detta syfte att medlemsstaterna skall införa en rätt att medge eller förbjuda uthyrning och utlåning av original och andra exemplar av upphovsrättsligt skyddade verk och de andra alster som avses i artikel 2.1 i direktivet. I kapitel II i direktiv 92/100 avseende närstående rättigheter föreskrivs i artikel 9 att medlemsstaterna skall föreskriva en ensamrätt att genom försäljning eller på annat sätt göra exemplar av de alster som uppräknas i den nämnda artikeln tillgängliga för allmänheten.

Den nationella lagstiftningen

9 Enligt lag nr 633 av den 22 april 1941 om upphovsrätt (GURI nr 166 av den 16 juli 1941, nedan kallad 1941 års lag) utgör skyldigheten att anbringa ett märke på varje medium som innehåller skyddade verk ett sätt att garantera verkens lagenlighet, som gör det möjligt att skilja en lagenlig produkt från en piratkopierad. Società Italiana degli Autori ed Editori (det italienska förbundet för upphovsmän och utgivare) är ett offentligrättsligt ad hoc-organ som ansvarar för skydd, förmedling och beviljande av tillstånd. Det märke som således föreskrivs i lagen består av förkortningen SIAE.

10 Genom lag nr 121/87 av den 28 mars 1987 (GURI nr 73 av den 28 mars 1987) har skyldigheten att anbringa SIAE-märket utvidgats till andra medier innehållande intellektuella verk.

11 Den italienska lagstiftaren har bland annat, vid införlivandet av direktiv 92/100, genom lagstiftningsdekret nr 685/94 av den 16 november 1994, upphävt lag nr 121/87 och infört artikel 171b.1 c i 1941 års lag, i vilken särskilda straffrättsliga påföljder föreskrivs och som har följande lydelse:

"1. ... c) [den som] säljer eller hyr ut videokassetter, musikkassetter eller andra medier som innehåller fonogram eller videogram från filmverk eller audiovisuella verk eller rörliga bildsekvenser, utan att dessa är försedda med ett märke utfärdat av SIAE i enlighet med denna lag och tillämpningsförordningen, döms till fängelse, lägst tre månader och högst tre år, och böter på lägst 500 000 ITL och högst sex miljoner ITL".

Tvisten i målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

12 Procura della Repubblica presso il Tribunale civile e penale di Forlì (åklagarmyndigheten vid domstolen för tvistemål och brottmål i Forlì) inledde den 12 februari 2000 en rättslig utredning avseende Karl Josef Wilhelm Schwibbert, som var bosatt i Italien och som var legal ställföreträdare för bolaget K.J.W.S. Srl. Genom utredningen bekräftades Karl Josef Wilhelm Schwibberts innehav den 9 och

10 februari 2000 av ett visst antal CD-skivor som innehöll avbildningar av verk av konstnärerna Giorgio De Chirico och Mario Schifano, vilka förvarades i lokaler tillhörande det ovannämnda bolaget. Dessa CD-skivor hade importerats från Tyskland för andra bolags räkning och var avsedda för försäljning vid kulturevenemang, men var inte försedda med SIAE-märket.

13 Vid undersökningar som utfördes den 9 och den 10 februari 2000 av Guardia di Finanza — Comando Tenenza di Cesena (finanspolis — kommandocentralen i Cesena) upprättades ett protokoll om beslag av de nämnda CD-skivorna, i enlighet med straffprocesslagen, i vilket det anges att det vid en första granskning av varorna framgick att dessa var piratkopierade.

14 Den 23 maj 2001 väckte Procura della Repubblica presso il Tribunale di Forlì åtal mot Karl Josef Wilhelm Schwibbert vid den nämnda domstolen angående brott mot artikel 171b.1 c i 1941 års lag.

15 Tribunale di Forlì civile e penale sammanträdde den 14 december 2004. Den domstolen betonade i sammanträdesprotokollet att Karl Josef Wilhelm Schwibbert inte påstods ha olagligen mångfaldigat verken, eftersom denne hade erforderliga tillstånd. Det enda som lades honom till last var att han inte hade anbringat SIAE-märket på CD-skivorna.

16 Karl Josef Wilhelm Schwibberts advokat begärde vid det sammanträdet att den nämnda domstolen skulle begära förhandsavgörande från domstolen. Tribunale civile e penale di Forlì beviljade den begäran men bifogade i en bilaga till beslutet om hänskjutande emellertid endast de argument som advokaten hade framfört och inte några exakt formulerade tolkningsfrågor.

17 Domstolen bad den 17 juli 2006 i enlighet med artikel 104.5 i rättegångsreglerna den hänskjutande domstolen om ett klargörande. Den hänskjutande domstolen besvarade domstolens begäran den 31 oktober 2006.

18 Det framgår av detta svar att frågan som Tribunale civile e penale di Forlì har ställt till domstolen kan formuleras på följande sätt:

"Är de nationella bestämmelserna avseende SIAE-märkning förenliga med artiklarna 3 EG och 23–27 EG, artiklarna 1, 8, 10 och 11 i direktiv 98/34 samt direktiv 92/100 och 2001/29?"

Prövning av tolkningsfrågan

Upptagande till sakprövning

19 Den italienska regeringen har, i sina skriftliga yttranden samt vid sammanträdet, gjort gällande att begäran om förhandsavgörande skall avvisas. Den anser nämligen att begäran om förhandsavgörande inte innehåller de uppgifter som är nödvändiga för att domstolen skall kunna lämna ett användbart svar på den ställda frågan. Den italienska regeringen gör i detta hänseende gällande att det, i strid med artikel 20 i domstolens stadga, inte anges i den nämnda begäran varför det är nödvändigt att tolka de gemenskapsrättsliga bestämmelserna i fråga, och att det inte heller klart och tydligt anges vilka nationella rättsregler som är tillämpliga i tvisten i målet vid den nationella domstolen. Den ställda frågan saknar i vilket fall som helst betydelse för den nämnda tvistens lösning.

20 Kommissionen har i sina skriftliga yttranden gjort gällande att tolkningsfrågan, såvitt den avser tolkningen av artiklarna 3 EG, 23–27 EG och direktiv 92/100, inte kan upptas till prövning därför att de uppgifter som har lämnats beslutet om hänskjutande är otillräckliga.

21 Det skall erinras om att de uppgifter som lämnas i besluten om hänskjutande inte enbart skall göra det möjligt för domstolen att lämna användbara svar utan även ge såväl medlemsstaternas regeringar som andra berörda parter möjlighet att avge yttranden i enlighet med artikel 20 i domstolens stadga (beslut av den 2 mars 1999 i mål C-422/98, Colonia Versicherung m.fl., REG 1999, s. I-1279, punkt 5). Det åligger domstolen att se till att denna möjlighet finns, eftersom det enligt ovannämnda bestämmelse endast är begäran om förhandsavgörande som de berörda parterna skall underrättas om (dom av den 1 april 1982 i de förenade målen 141/81–143/81, Holdijk m.fl., REG 1982, s. 1299, punkt 6, beslut av den 13 mars 1996 i mål C-326/95, Banco de Fomento e Exterior, REG 1996, s. I-1385, punkt 7, och dom av den 13 april 2000 i mål C-176/96, Lehtonen och Castors Braine, REG 2000, s. I-2681, punkt 23). Enligt domstolens rättspraxis är det således nödvändigt att den nationella domstolen i någon mån förklarar varför den begär att domstolen skall tolka vissa gemenskapsbestämmelser och att den förklarar vilket samband den anser att det finns mellan dessa bestämmelser och de nationella bestämmelser som är tillämpliga i tvisten (se, bland annat, beslut av den 28 juni 2000 i mål C-116/00, Laguillaumie, REG 2000, s. I-4979, punkt 16, samt dom av den 5 december 2006 i de förenade målen C-94/04 och C-202/04, Cipolla m.fl., REG 2006, s. I-11421, punkt 38).

22 Det framgår av punkt 17 i förevarande dom att domstolen i detta fall bad den hänskjutande domstolen att klargöra de faktiska omständigheterna samt vilka nationella och gemenskapsrättsliga bestämmelser som var föremål för begäran om tolkning. Società Italiana degli Autori ed Editori, den italienska regeringen och kommissionen har dessutom ansett det vara möjligt att inkomma med yttranden till domstolen på grundval av uppgifter som har lämnats av den hänskjutande domstolen.

23 De berörda parterna har, med avseende på direktiv 98/34, intagit olika ståndpunkter beträffande huruvida skyldigheten att anbringa SIAE-märket omfattar CD-skivorna i fråga i målet vid den nationella domstolen och, i förekommande fall, vid vilken tidpunkt som denna skyldighet utvidgades till nämnda medier, nämligen före eller efter det att skyldigheten att anmäla förslag till tekniska föreskrifter infördes i gemenskapsrätten. Det har i förevarande mål inte ifrågasatts att åtal har väckts mot Karl Josef Wilhelm Schwibbert för att denne inte har anbringat SIAE-märket.

Bedömningen av vid vilken tidpunkt som skyldigheten att anbringa märket infördes i italiensk rätt avser tolkning av nationell rätt, med avseende på vilken domstolen saknar behörighet. Den osäkerhet som föreligger i detta avseende medför i vilket fall som helst inte att domstolens svar på den ställda frågan, såsom den klargjorts av den hänskjutande domstolen i dess svar på begäran om klargörande, saknar användbarhet.

24 Domstolen anser under dessa omständigheter att svaret på begäran om klargörande var tillräckligt för att den skall kunna besvara den fråga som ställts avseende direktiv 98/34.

25 Beslutet om hänskjutande innehåller däremot, vad avser tolkningen av artiklarna 3 EG, 23–27 EG och direktiv 92/100, inte sådan information som är nödvändig för att domstolen skall kunna lämna ett användbart svar på den ställda frågan till den hänskjutande domstolen.

26 Domstolen erinrar om att enligt dessa bestämmelser i EG-fördraget är tullar på import och export samt alla avgifter med motsvarande verkan förbjudna mellan medlemsstaterna. Direktiv 92/100 i sin tur innebär en harmonisering av reglerna om uthyrnings- och utlåningsrättigheter avseende upphovsrättsligt skyddade verk och om upphovsrätten närstående rättigheter.

27 De uppgifter avseende de faktiska omständigheterna i tvisten i målet vid den nationella domstolen som har lämnats av den hänskjutande domstolen gör det emellertid inte möjligt att med säkerhet fastställa den plats där CD-skivorna tillverkades eller att de verkligen importerades till Italien. Den information som har lämnats avseende tillämpliga nationella bestämmelser gör det inte möjligt för domstolen att få tillräcklig vetskap om den finansiella motprestation som har lämnats för att erhålla SIAE-märket i syfte att fastställa om det är fråga om en tullavgift eller en avgift med motsvarande verkan, i den mening som avses i nämnda artiklar i EG-fördraget. Det är inte heller möjligt att på grundval av dessa uppgifter bedöma om direktiv 92/100 utgör hinder för sådana nationella bestämmelser.

28 Det är under dessa omständigheter inte möjligt för domstolen att pröva huruvida artiklarna 3 EG, 23–27 EG och direktiv 92/100 utgör hinder för en skyldighet som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen.

29 Domstolen påpekar dessutom att tolkningsfrågan även avser tolkningen av direktiv 2001/29. Det direktivet har antagits på grundval av redan existerande principer och regler, bland annat i direktiv 92/100, och innebär en ändring av det sistnämnda direktivet. Direktiv 2001/29 antogs den 22 maj 2001 och i artikel 13 föreskrivs att medlemsstaterna skall genomföra direktivet före den 22 december 2002. De händelser som gav upphov till tvisten i målet vid den nationella domstolen inträffade under februari månad år 2000, under vilket det nämnda direktivet ännu inte hade antagits. Den ställda tolkningsfrågan kan, såvitt den avser tolkningen av direktiv 2001/29, således inte upptas till prövning.

30 Begäran om förhandsavgörande kan följaktligen upptas till prövning enbart såvitt den avser tolkningen av direktiv 98/34.

Prövning i sak

31 Den hänskjutande domstolen önskar genom den ställda frågan få klarhet i huruvida artiklarna 1, 8, 10 och 11 i direktiv 98/34 utgör hinder för en tillämpning av nationella bestämmelser som de som är i fråga i målet vid den nationella domstolen, i den mån det i dessa bestämmelser föreskrivs att vid kopiering av intellektuella verk skall de medier som innehåller dessa verk förses med SIAE-märket.

32 Det framgår i detta hänseende av handlingarna i målet vid domstolen att åtal har väckts mot Karl Josef Wilhelm Schwibbert i målet vid den nationella domstolen för att denne inte hade anbringat SIAE-märket på CD-skivor som innehöll bildkonstverk. Det skall därför undersökas om de gemenskapsrättsliga bestämmelser som den hänskjutande domstolen har åberopat utgör hinder för nationella bestämmelser i vilka en sådan skyldighet föreskrivs.

33 Domstolen skall först pröva huruvida skyldigheten att anbringa ett sådant märke kan anses utgöra en "teknisk föreskrift", i den mening som avses i artikel 1 i direktiv 98/34. Om denna skyldighet kan anses utgöra en sådan föreskrift skall domstolen undersöka om de italienska myndigheterna har anmält förslaget till teknisk föreskrift till kommissionen. I avsaknad av en sådan anmälan kan den tekniska föreskriften inte åberopas gentemot Karl Josef Wilhelm Schwibbert (se bland annat dom av den 30 april 1996 i mål C-194/94, CIA Security International, REG 1996, s. I-2201, punkterna 48 och 54, av den 16 juni 1998 i mål C-226/97, Lemmens, REG 1998, s. I-3711, punkt 33, och av den 6 juni 2002 i C-159/00, Sapod Audic, REG 2002, s. I-5031, punkt 49).

34 Det följer av artikel 11 punkt 11 i direktiv 98/34 att begreppet "teknisk specifikation" är uppdelat i tre kategorier, nämligen "teknisk specifikation", i den mening som avses i artikel 1 punkt 3 i det nämnda direktivet, "annat krav", såsom detta definieras i artikel 1 punkt 4 i det direktivet, och ett förbud avseende tillverkning, import, saluföring eller användning av produkten, som avses i artikel 1 punkt 11 i samma direktiv (se bland annat dom av den 21 april 2005 i mål C-267/03, Lindberg, REG 2005, s. I-3247, punkt 54).

35 Såsom domstolen tidigare har slagit fast förutsätter begreppet teknisk specifikation att den nationella bestämmelsen nödvändigtvis avser produkten eller dess förpackning som sådan och att en av de egenskaper som krävs av en produkt därmed fastställs genom bestämmelsen (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 mars 2001 i mål C-278/99, van der Burg, REG 2001, s. I-2015, punkt 20, och av den 22 januari 2002 i mål C-390/99, Canal Satélite Digital, REG 2002, s. I-607, punkt 45, samt domarna i de ovannämnda målen, Sapod Audic, punkt 30, och Lindberg, punkt 57).

36 Domstolen konstaterar i förevarande fall, liksom generaladvokaten gjorde i punkterna 46 och 48 i sitt förslag till avgörande, att SIAE-märket, vars syfte är att informera konsumenter och nationella myndigheter om att kopiorna i fråga är lagenliga, skall anbringas direkt på det medium som innehåller det intellektuella verket, alltså på själva produkten. Società Italiana degli Autori ed Editori och den italienska regeringen har således fel i sina påståenden att detta märke enbart avser det intellektuella verket.

37 Ett sådant märke utgör emellertid en teknisk specifikation, i den mening som avses i artikel 1 punkt 3 i direktiv 98/34, eftersom det omfattas av de krav som är fastställda för de aktuella produkterna såvitt avser märkning och etikettering. Den nämnda specifikationen utgör därmed en teknisk föreskrift, i den mening som avses i artikel 1 punkt 11 första stycket i det nämnda direktivet, då det är *de jure* tvingande att iaktta denna specifikation vid marknadsföring av den berörda produkten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 20 mars 1997 i mål C-13/96, Bic Benelux, REG 1997, s. I-1753, punkt 23).

38 I enlighet med artikel 8 i direktiv 98/34 skall "medlemsstaterna omedelbart till kommissionen överlämna alla utkast till tekniska föreskrifter". Om denna skyldighet inte har iakttagits kan, såsom har påpekats i punkt 33 i förevarande dom, den tekniska föreskriften inte åberopas gentemot mot enskilda. Domstolen skall därmed undersöka om medlemsstaten, i förevarande fall, har iakttagit de skyldigheter som föreskrivs i artikel 8 i direktiv 98/34. Om dessa skyldigheter inte har iakttagits, kan den tekniska föreskriften i fråga inte åberopas gentemot Karl Josef Wilhelm Schwibbert.

39 Società Italiana degli Autori ed Editori och den italienska regeringen har gjort gällande att skyldigheten att anbringa SIAE-märket på medier som innehåller intellektuella verk existerade innan de relevanta gemenskapsrättsliga direktiven trädde i kraft. 1941 års lag innehöll bestämmelser om pappersmedier, och de ändringar som har gjorts till den lagen efter det att de gemenskapsrättsliga direktiven trädde i kraft år 1987 respektive år 1994 utgör enbart anpassningar till den tekniska utvecklingen som endast har medfört att nya medier numera omfattas av den nämnda skyldigheten. Det var därför inte nödvändigt att anmäla dessa lagstiftningsändringar till kommissionen.

40 Det framgår i förevarande fall av handlingarna i målet vid domstolen att vad avser medierna i fråga i målet vid den nationella domstolen, nämligen CD-skivor som innehöll bildkonstverk, utvidgades skyldigheten att anbringa SIAE-märket till att omfatta dessa medier år 1994 i enlighet med lagstiftningsdekret nr 685. Republiken Italien borde, under dessa omständigheter, ha anmält den nämnda skyldigheten till kommissionen eftersom den uppstod efter det att informationsförfarandet beträffande tekniska standarder och föreskrifter hade införts genom direktiv 83/189. Det åligger emellertid den hänskjutande domstolen, såsom anges i punkt 23 i förevarande dom, att kontrollera om skyldigheten i fråga faktiskt hade införts i italiensk rätt vid den tidpunkten.

41 I den mån skyldigheten att anbringa SIAE-märket, efter genomförande av direktiv 83/189, har utvidgats till sådana produkter som är föremål för tvisten i målet vid den nationella domstolen, skall det erinras om att syftet med artikel 8.1 första stycket andra meningen i direktiv 98/34, enligt fast rättspraxis, är att ge kommissionen tillgång, i fråga om varje förslag till teknisk föreskrift, till så fullständig information som möjligt om föreskriftens innehåll och räckvidd och om det allmänna sammanhang som den ingår i, detta för att den så effektivt som möjligt skall kunna utöva de befogenheter som den ges i det nämnda direktivet (se bland annat domen i det ovannämnda målet CIA Security International, punkt 50, samt dom av den 16 september 1997 i mål C-279/94, kommissionen mot Italien, REG 1997, s. I-4743, punkt 40, och av den 7 maj 1998 i mål C-145/97, kommissionen mot Belgien, REG 1998, s. I-2643, punkt 12).

42 På samma sätt föreskrivs i artikel 8.1 tredje stycket att ”medlemsstaterna skall ... överlämna utkastet ännu en gång om de gör ändringar i det som i väsentlig grad förändrar dess tillämpningsområde ...”. Utvidgningen av skyldigheten att anbringa SIAE-märket till att omfatta nya medier, såsom CD-skivor, skall anses utgöra en sådan ändring (se, för ett liknande resonemang, dom av den 1 juni 1994 i mål C-317/92, kommissionen mot Tyskland, REG 1994, s. I-2039, punkt 25, och domen i det ovannämnda målet Lindberg, punkterna 84 och 85).

43 Kommissionen har i sina skriftliga yttranden och vid förhandlingen bekräftat att Republiken Italien inte har anmält den nämnda ändringen till den, vilket inte har förnekats av den medlemsstaten.

44 I enlighet med domstolens rättspraxis utgör emellertid ett åsidosättande av anmälningsskyldigheten ett väsentligt förfarandefel vid antagandet av de tekniska föreskrifterna i fråga som medför att dessa tekniska föreskrifter inte kan tillämpas och därmed inte kan åberopas gentemot enskilda (se bland annat domarna i de ovannämnda målen CIA Security International, punkt 54, och Lemmens, punkt 33). Enskilda kan vid nationell domstol göra gällande att föreskrifterna inte är tillämpliga, och denna domstol är skyldig att låta bli att tillämpa en nationell teknisk föreskrift som inte har anmälts i enlighet med direktiv 98/34 (se bland annat domarna i de ovannämnda målen CIA Security International, punkt 55, och Sapod Audic, punkt 50).

45 Domstolen konstaterar, mot bakgrund av dessa omständigheter, att direktiv 98/34 skall tolkas så, att nationella bestämmelser som de som är i fråga i målet vid den nationella domstolen — i den mån som dessa efter genomförandet av direktiv 83/189 medför en skyldighet att anbringa SIAE-märket på CD-skivor som innehåller bildkonstverk innan dessa CD-skivor saluförs i den berörda medlemsstaten — utgör en teknisk föreskrift som, om den inte har anmälts till kommissionen, inte kan åberopas gentemot en enskild.

Rättegångskostnader

46 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter och beträffande föreskrifter för informationssamhällets tjänster, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/48/EG av den 20 juli 1998, skall tolkas så, att nationella bestämmelser som de som är i fråga i målet vid den nationella domstolen — i den mån som dessa efter genomförandet av rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter medför en skyldighet att anbringa SIAE-märket på CD-skivor som innehåller bildkonstverk innan dessa CD-skivor saluförs i den berörda medlemsstaten — utgör en teknisk föreskrift som, om den inte har anmälts till kommissionen, inte kan åberopas gentemot en enskild.

Underskrifter